

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. V. Vtrum Sacramentum Confirmationis imprimat characterem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

D V B I V M.

Virum character Confirmationis distinguatur à caractere baptismi?

33.

TRIPLEX potest esse dicendi modus.

Primus est characterem baptismi & Confirmationis in re non differre, ita ut character Confirmationis ne quidem partialem entitatem superaddat priori, sed solam nouum respectum & nouam extensionem, per quam homo qui prius censebatur esse de familia Christi, constituitur miles & deputetur ad liberam fidei professionem.

Tres dicendi modi. Primus.

Secundus est characterem Confirmationis addere entitatem, sed partialem eiusdem speciei cum priore, cum quo constituit quid vnum.

Secundus.

Tertius est superaddere entitatem totalem & specie distinctam à caractere baptismi.

Tertius.

Hic modus est longè probabilior.

Probatur, character secundum Concilia dicitur imprimi in anima, quod de singulis potest & debet intelligi; igitur per Confirmationem imprimitur character; non potest autem dici imprimi, si nihil reale conferatur animæ quod per modum signi se habeat.

Resolutio affirmans. Impugnatur primus modus.

Confir. 1. talis entitas imprimitur in baptismo, ut communiter Doctores, contra Durandum, idque colligitur ex Concilijs, igitur ex iisdem colligi debet ratione Confirmationis imprimi entitatem, & non tantum extendi priorem, seu nouum respectum acquirere.

Confir. 2. Deus potest per nouam entitatem hominem deputare ad finem Confirmationis, & id est magis consentaneum eius procedendi modo, igitur est verisimilius, & hæc contra primum dicendi modum.

Contra secundum facit, quod cum baptismus & Confirmatio differant in ratione Sacramenti, & habeant diuersos fines, sit convenientius characterem cuiusque per quem deputamur ad huiusmodi fines, secundum conditionem & naturam differre, & non tantum se habere ut magis & minus perfectum intra eandem speciem.

Impugnatur secundus.

Confir. potest infundi character diuersæ speciei à caractere baptismi, ergo verius est infundi, quia idcirco potest dari diuersus, quod finis Confirmationis sit alius à fine particulari baptismi, id autem etiam concludit conformiter naturis rerum infundi diuersum.

Nec refert quod gratia sanctificans collata per vtrumque Sacramentum sit eiusdem speciei; quia gratia per quam constituimur Dei amici est vnius & eiusdem speciei, unde ex quacumque causâ nobis proueniat est eiusdem naturæ, habetque effectum formalem eiusdem rationis: characteres verò qui sunt effectus particulares quorundam Sacramentorum, per quos homo deputatur ad fines particulares, possunt esse diuersæ speciei; ergo convenientius constituuntur diuersæ speciei.

Ex identitate speciei gratiæ non rectè colligitur identitas characteris.

ut Concilia citata, & supponit Innoc. 3. cap. *Parualis*, de Sacramentis non iterandis. ex quo patet quod August. lib. 3. de baptismo cap. 16. docens manuum impositionem iterari posse; non agat de hac impositione, sed de aliqua caremone instituta ab Ecclesia, ea scilicet quæ olim fiebat in reconciliatione penitentium. Nec refert quod initio capitis agat de impositione manuum, per quam datur Spiritus S. quia in fine agit de impositione secundum aliam rationem spectatâ.

Aduerte 1. non censi iterari quod nulla ratione cognoscitur collatum. vide Greg. lib. 12. epist. 51. vel de quo nulla est dubitatio orta ex probabili coniectura; vnde tali casu potest Sacramentum absolute conferri, si verò sit rationabile dubium, solum potest conferri sub conditione.

Aduerte 2. Canonistas docere suscipientem vel conferentem iteratò hoc Sacramentum incurrere irregularitatem, sed melius negant Theologi, quia nullo iure exprimitur, quod tamen requiritur ut incurtatur irregularitas. videri potest Scotus dist. 7. quest. 5.

ARTICVLVS VI.

Virum character Confirmationis supponat characterem baptismi?

AFFIRMAT. quia baptismus est ianua Sacramentorum, sine quo cetera non possunt valide recipi, ergo & character eius ita alijs Sacramentis supponitur, ut si cui non baptizato & ceteri characteres baptismi tentetur conferre Sacramentum, nihil fiat, vbi

Notandum collectionem S. Thom. quâ deducit characterem baptismi supponi characteri Confirmationis, quia ipsum Sacramentum baptismi supponitur Confirmationi, esse legitimam suppositis quibusdam apud Theologos receptis, scilicet quâ documque validè confertur baptismus imprimi characterem, eumque characterem nunquam imprimi sine Sacramento re ipsa suscepto, quod similiter de caractere Confirmationis dicendum est respectu Sacramenti Confirmationis. Ex his enim optimè colligitur, ut Sacramentum Confirmationis alicui validè conferatur, supponi baptismum, & per consequens characterem Confirmationis supponere characterem baptismi.

Vnde non sequitur, aliqui ante baptismum receperunt abundantiam gratiæ, ut patet in Cornelio Act. 10. ergo & characterem; negatur enim consequentia, quia abundantia gratiæ non est ita effectus proprius Confirmationis ut alijs medijs comparari non possit: character verò Sacramenti de lege Dei ordinaria ita pendet à Sacramento re suscepto, ut nullâ aliâ viâ obtineri possit.

Notandum S. Th. responsione ad 3. censere robur spirituale supponere effectum baptismi, qui est iustificatio. quod & possit frequenter esse verum, non tamen est necessarium, ut patet in ijs qui ratione martyrij primam gratiam sanctificantem consequuntur.